

Міністерство освіти і науки України
Тернопільський національний економічний університет
Кафедра економічної теорії

Міждисциплінарна курсова робота
з економічної теорії

на тему:

**«Інвестиційний клімат в Україні та його вплив на
інвестиційну діяльність»**

Студентки 2 курсу групи ФБС-21

Бальчос О. Я.

Науковий керівник

к.е.н. старший викладач Сліпченко Т.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка: ECTS _____

м. Тернопіль – 2017 р

Тема: Інвестиційний клімат в Україні та його вплив на інвестиційну діяльність

ПЛАН

ВСТУП

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1 Економічна сутність інвестицій та інвестиційної діяльності

1.2 Державне регулювання інвестиційної діяльності

РОЗДІЛ 2

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ЗА 2013-2015 РОКИ

2.1 Динаміка реального інвестування в Україні

2.2 Аналіз особливостей фінансового інвестування в Україні

2.3 Оцінка іноземного інвестування в Україні

РОЗДІЛ 3

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

3.1 Зарубіжний досвід інвестування та можливості впровадження його в Україні

3.2 Напрямки покращення інвестиційного клімату в Україні

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1	
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
1.3 Економічна сутність інвестицій та інвестиційної діяльності.....	3
1.4 Державне регулювання інвестиційної діяльності.....	6
РОЗДІЛ 2	
ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ЗА 2013-2016 РОКИ	
2.4 Динаміка реального інвестування в Україні.....	7
2.5 Аналіз особливостей фінансового інвестування в Україні.....	9
2.6 Оцінка іноземного інвестування в Україні.....	10
РОЗДІЛ 3	
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ	
3.3 Зарубіжний досвід інвестування та можливості впровадження його в Україні.....	12
3.4 Шляхи і напрямки покращення інвестиційного клімату в Україні.....	13
ВИСНОВКИ.....	16
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	18
ДОДАТКИ.....	19

ВСТУП

Інвестиційна діяльність завжди була в центрі розвитку економіки. Інвестиції є основою для розвитку країни, а інвестиційна діяльність має великий вплив на функціонування господарської діяльності, економічного та соціального розвитку суспільства. Завдяки інвестиціям на підприємстві відбувається удосконалення технічної бази, самої продукції, здійснюється дослідна робота, на рівні держави – поліпшується інвестиційний клімат, країна стає конкурентоспроможною на світовому ринку. Саме тому дослідження інвестиційного клімату та проблем щодо ефективного функціонування інвестиційної діяльності є важливим кроком для економічної стабільності та розвитку країни в загалом.

Метою дослідження є макроекономічний аналіз інвестиційної активності і України на основі вивчення теоретичних та практичних аспектів.

Для досягнення поставленої цілі необхідно виконати наступні завдання:

- 1) Розкрити сутність інвестицій та інвестиційної діяльності;
- 2) Визначити основні аспекти державного регулювання інвестиційної діяльності;
- 3) Оцінити динаміку реального інвестування в Україні;
- 4) Проаналізувати особливості фінансового інвестування в Україні;
- 5) Дослідити іноземне інвестування в Україні;
- 6) Проаналізувати зарубіжний досвід інвестування та можливості його впровадження в Україні;
- 7) Визначити шляхи і пріоритетні напрямки покращення інвестиційного клімату в Україні.

Об'єктом дослідження є інвестиційна діяльність і України, а предметом – напрямки інвестиційної діяльності та передумови їх реалізації в Україні.

У процесі дослідження було використано такі методи як системно-структурний аналіз, синтез, індукція, дедукція, порівняння, табличний, графічний, статистичні методи обробки динамічних рядів.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1 Економічна сутність інвестицій та інвестиційної діяльності

Основою на якій базуються твердження економічної науки є зв'язок між двома положеннями: перше говорить, що матеріальні потреби є необмеженими, а інше – ресурси, за допомогою яких людина може задовільнити свої потреби, є обмеженими. Основним елементом реалізації інвестиційної діяльності є самі інвестиції.

Як інвестиції так і інвестиційна діяльність завжди знаходилися в центрі розвитку економічних процесів та економіки в загальному. Це тому, що інвестиції є джерелом розвитку країни, а інвестиційна діяльність впливає на ефективність функціонування господарської діяльності, економічні та соціальні перетворення та розвиток суспільства в цілому. Іншою особливістю інвестиційної діяльності є, що вона відіграє важливу роль у розвитку виробництва. Завдяки інвестиціям на рівні підприємства відбувається його технічне переоснащення, удосконалюється продукція, здійснюється науково-дослідна робота, на рівні держави – поліпшується її інвестиційний клімат, підвищуються показники конкурентоспроможності економіки тощо [3, с.86].

Розкриємо сутність поняття «інвестиційна діяльність». В економічній літературі поняття «інвестиційна діяльність» трактується різними авторами дослідивши їх можна стверджувати, що в загальному інвестиційна діяльність – це організована певним чином діяльність, що проводиться умовах господарювання, що існує в країні, сутність її полягає в ціле направленому процесі пошуку потрібної кількості інвестиційних ресурсів, виборі конкретних об'єктів для їх вкладання, розробка та впровадження інвестиційної програми та забезпечення її ефективною реалізації для отримання прибутку або ж іншого позитивного результату.[3,с.87].

Інвестиції є надзвичайно актуальним явищем в сучасні економіці так як будь-яка економічно діяльність здійснюється за допомогою фінансування та інвестування. Розглянемо роль інвестиції з макроекономічної точки зору.

Інвестиції – це наступний після споживання компонент загальних витрат. В макроекономічній теорії інвестиції поділяють на три групи: інвестиції в житлове будівництво, в основний капітал та збільшення запасів. Інвестиції в основний капітал – це вклади в основні виробничі фонди: устаткування, будівництво підприємств, машини. Запаси – це сировинні резерви, напівфабрикати або готові вироби які належать фірмам. [1, с.165].

Здійснення інвестиційного фінансування спричиняє позитивний ефект на функціонування економіки загалом. Проте існують деякі передумови реалізації інвестицій. В загальному сукупний попит на інвестиції залежить не лише від відсоткової ставки, але і від очікуваної норми чистого прибутку. Сукупність впливу останнього фактору на попит полягає в тому, що фірми інвестують з метою отримання прибутку. Інвестиції принесуть чистий прибуток тільки тоді, коли на одиницю витрат підприємство отримуватиме більші прибутки на другий рік, тобто коли зросте капіталовіддача. Другим чинником, який відіграє важливу роль у функціонуванні інвестицій є ставка відсотка. Якщо передбачена норма чистого прибутку – це основна мета інвестування, то відсоткова ставка – це ціна інвестицій, яку повинна оплатити фірма, щоб позичити грошовий капітал який потрібен для придбання реального капіталу. Для прийняття кінцевого рішення інвестори прирівнюють очікувану норму прибутку і ставку відсотка. Якщо відсоткова ставка є нижчою від передбаченої норми чистого прибутку, то інвестиції є прибутковими. [9, 78].

Інвестиції поділяються за різними кваліфікаційними ознаками. Одним з основних та найбільш загальних є поділ інвестицій за об'єктами вкладення коштів або майна на реальні та фінансові. Більш детальна класифікація інвестицій за різними класифікаційними ознаками наведена нижче (рис.1.1) [7,с. 4].

Рис.1.1 Класифікація інвестицій

Отже, існує велика кількість різновидів інвестування, та кожен із видів інвестицій має багато спільного оскільки всі вони є проявом певного економічного процесу вкладення капіталу в фінансові об'єкти для майбутнього зростання. Інвестиції мають великий вплив на сукупний попит, зайнятість та загальні обсяги національного виробництва. Також вони допомагають нагромадженню фондів підприємства і сприяють майбутньому економічному зростанню. Неефективне використання інвестицій веде до заморожування ресурсів виробництва і скорочення національного виробництва.

1.2. Державне регулювання інвестиційної діяльності

Підвищення функціонування економіки не відбувається без забезпечення її інвестиційними ресурсами та без удосконалення управління інвестиційною діяльністю. Вона може проводитись під впливом державної політики, на її основі можна реалізувати структурну перебудова економіки країни.

На сучасному етапі розвиток української економіки і інвестиційної діяльності вимагає удосконалення, яке може бути проведене лише за умови визначення чіткого механізму державного регулювання інвестиційної діяльності. Поняття даного механізму можна розглядати як систему організаційних, економічних, правових, грошово-кредитних, а також

регулюючих державних заходів, котрі мають вплив на проведення інвестиційної діяльності в країні з метою досягнення очікуваних економічних, соціальних та інших результатів[8, с.140].

Згідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність» регулювання державою інвестиційної діяльності включає управління інвестиціями держави і створення умов для інвестиційної діяльності та здійснення контролю за всіма її учасниками. Водночас. Дані методи можна поділити на наступні групи: економічні, організаційно-правові та грошово-кредитні [8, с.144].

Механізм державного регулювання інвестиційної діяльності містить перелік заходів, за допомогою яких можна змінити рівень ефективності роботи національної економіки. Проте також крім даних заходів важливу роль відіграє створення привабливого клімату для інвестування іноземними інвесторами в економіку України.

РОЗДІЛ 2

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

2.1. Динаміка напрямів реального інвестування в Україні

Важливу роль у стабільному розвитку економіки країни відіграє позитивна динаміка інвестування реального сектору, яке показується у витратах на створення матеріальних та оборотних нематеріальних активів.

Для оцінки ефективності функціонування інвестиційної діяльності в цілому розглянемо спочатку динаміку реальних інвестицій за період 2013-2015 рр. За даними Державного Комітету Статистики обсяги інвестицій в реальний сектор економіки за досліджуваний період дещо збільшився в порівнянні за попередні роки.

Наведемо більш детальні дані щодо обсягів реального інвестування, а саме обсягів інвестицій у матеріальні активи (табл. 2.1) [10].

Таблиця 2.1

Динаміка обсягів інвестування в матеріальні активи в Україні за 2013-2015рр

	2013	2014	2015
Усього	249873,4	219419,9	273116,4
інвестиції у матеріальні активи	239393,6	212035,1	254730,9
житлові будівлі	36128,9	33177,0	45609,8
нежитлові будівлі	45252,3	40859,7	43330,9
інженерні споруди	51844,2	46599,3	50948,7
машини, обладнання та інвентар	79032,9	68948,8	84423,2
транспортні засоби	16246,8	13830,4	19650,0
Земля	1018,6	999,3	1441,8
довгострокові біологічні активи рослинництва та тваринництва	2358,4	2034,2	2762,6
інші матеріальні активи	7511,5	5586,4	6563,9
інвестиції у нематеріальні активи	10479,8	7384,8	18385,5
з них:			
програмне забезпечення та бази даних	3477,6	3207,3	4908,4
права на комерційні позначення, об'єкти промислової власності, авторські та суміжні права, патенти, ліцензії, концесії тощо	5631,5	2974,3	12457,8

Важливими складниками капітальних інвестицій є інвестиції в основний капітал – це інтегральний показник, який найповніше і достовірно характеризує потенціал зростання економіки на найближчу перспективу. Розглянемо більш детально обсяги інвестицій в основний капітал і різні види економічної діяльності [4, 36].

Провідними ланками економіки за залученням капітальних інвестицій, у січні – червні 2015 року є: промисловість – 33,7 млрд. грн., будівництво – 15,0 млрд. грн., інформація та телекомунікації – 14,5 млрд. грн., сільське, лісове та рибне господарство – 9,4 млрд. грн., оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 7,6 млрд. грн., транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 6,0 млрд. грн., операції з нерухомим майном – 3,8 млрд. грн. [10]

Рис. 2.1. Розподіл освоєних капітальних інвестицій за сферами економічної діяльності.

Джерелом фінансування капітальних інвестицій, є власні кошти об'єктів господарювання, за рахунок яких у січні – червні 2015 року освоєно 69,3 відсотка капіталовкладень .

Проаналізувавши вище задані дані можна стверджувати, що в загальному інвестування реального сектору України вийшло на новий рівень. Аналіз динаміки інвестицій в основний капітал у 2013-2015 роках свідчить про

повільне зростання, що говорить про можливість покращення економічної ситуації в країні. Однак економіка потребує покращення правової та організаційної бази щоб підвищити роботу механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату та забезпечення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

2.2. Аналіз особливостей фінансового інвестування в Україні

Важливим чинником, що визначає розвиток фінансового сектору будь-якої країни у сучасних умовах, є загострення боротьби за інвестиційні ресурси. Переважна більшість країн світу, як промислово розвинутих, так і з перехідною економікою, відчувають нестачу таких ресурсів, тому має місце жорстка конкуренція за доступ до цих коштів. Перемагає в такій конкурентній боротьбі країна, яка може запропонувати вигідніші умови залучення інвестиційних ресурсів, стабільне й передбачуване законодавство, технологічно оснащений фінансовий ринок із привабливим і широким асортиментом фінансових послуг та інструментів. Саме тому забезпечення ефективності й конкурентоспроможності вітчизняного фінансового ринку на довгострокову перспективу має стати пріоритетом економічної політики України. [5, 45]

Одним із видів цінних паперів є акції, які являють собою свідоцтво про власність на визначену частку статутного капіталу акціонерного товариства і надають її власнику (акціонеру) певні права. [5, 57].

До інвестицій в нематеріальні активи належать обсяги інвестицій у придбання або створення власними силами програмного забезпечення, баз даних, прав користування природними ресурсами, майном, прав на комерційні позначення, на об'єкти промислової власності, авторських і суміжних прав

Наведемо дані щодо використання акцій в різних сферах економіки за допомогою динаміки. [10].

Таблиця 2.2

Динаміка розподілу акцій за секторами економіки в Україні за 2013-2015 роки

Усього	у тому числі								
	інші фінансові корпорації			сектор загального державного управління			нефінансові корпорації		
	Усього	у тому числі		усього	у тому числі		усього	у тому числі	
		страхові корпорації та пенсійні фонди	Інші		центральні органи державного управління	регіональні та місцеві органи державного управління		державні нефінансові корпорації	інші нефінансові корпорації
2013	127734	3 062	194	2 868	93 951	88 091	5 860	30 720	13 861
2014	143031	5 564	154	5 410	109 916	104 574	5 342	27 551	13 862
2015	109572	2 502	116	2 387	89 292	86 350	2 942	17 778	9 551

За наведеними в таблиці даними за період 2013-2014рр. ми спостерігаємо додатні прирости акцій у всіх секторах економіки, а саме. Та за період 2014-2015рр. бачимо досить великий спад акцій.

У системі фінансового інвестування економіки держави за останній період відбулися негативні зміни. Для того, щоб фондовий ринок зміг виконувати поставлені перед ним завдання має бути мобілізація вільних коштів через використання фінансових інструментів і перерозподіл цих коштів у економічний сектор який потребує фінансування для свого розвитку.

2.3. Оцінка іноземного інвестування в Україні

Суттєвою частиною сучасної стратегії розвитку України є використання ще одного виду інвестицій, а саме прямих іноземних інвестицій. Вони забезпечують якісну та ефективну інтеграцію національної економіки в світову через кооперації які слугують джерелом капіталовкладень у виді засобів виробництва. Іноземний капітал особливо сьогодні потрібний у сферах економіки які він зможе вивести із кризового стану [4, 35].

За даними Державного Комітету Статистики у січні – червні 2015 року в економіку України іноземними інвесторами вкладено **1042,4 млн.дол. США** та вилучено 351,3 млн.дол. США **прямих інвестицій** (акціонерного капіталу). Зменшення капіталу за рахунок переоцінки, утрат та перекласифікації, за даними Держстату, за цей період становить 3604,0 млн.дол.США (у т. ч. за рахунок курсової різниці – 3539,3 млн. дол. США). [10]

Більш детальну статистику обсягу прямих іноземних інвестицій за останні 10 років наведено в додатку А. За наведеними даними ми спостерігаємо значний спад обсягів інвестицій а саме за період 2013-2014рр. приріст становив -11,4, а за 2014-2015рр. – -2,8. Це досить сильно відбивається на економіці країни.

Інвестиції направляються у вже досить розвинені сфери економіки. На підприємствах **промисловості** зосереджено **31,5 %** загального обсягу прямих інвестицій в Україну, в **установах фінансової та страхової діяльності** – **25,9 %**.

До десятки основних країн-інвесторів, на які припадає більше 83% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 12274,1 млн.дол. США, Німеччина – 5489,0 млн.дол. США, Нідерланди – 5108,0 млн.дол. США, Російська Федерація – 2685,6 млн.дол. США, Австрія – 2354,3 млн.дол. США, Велика Британія – 1953,9 млн.дол. США, Віргінські Острови (Брит.) – 1872,6 млн.дол. США, Франція – 1539,2 млн.дол. США, Швейцарія – 1371,2 млн.дол. США та Італія – 966,6 млн.дол.США. Більш наглядно дані показники неведені в додатку Б. [10].

До десяти областей: Дніпропетровської, Одеської, Запорізької, Полтавської Донецької, Харківської, Київської, Луганської, Львівської, Івано-Франківської та до м. Київ надійшло найбільше всього інвестицій – **93,7 відсотка** всіх іноземних інвестицій. Такий розподіл сприяє рівномірному розвитку регіонів. [10]

Сучасна економічна ситуація в Україні ставить значні перешкоди розвитку інвестиційній діяльності. Обсяг які отримує держава є недостатньою для забезпечення умов економічного зростання. Для розвитку економіки Україні потрібні значні обсяги прямих іноземних інвестицій. Іноземних інвесторів зацікавить владання свого капіталу в Україну лише за покращення інвестиційної привабливості території.

РОЗДІЛ 3

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

3.1 Зарубіжний досвід інвестування та можливості впровадження його в Україні

Аналізуючи світову динаміку інвестиційних потоків ще раз можна переконатися в важливості прямих іноземних інвестицій. З посиленням глобалізації економіки багатьох країн Європи пройшли жорсткі зміни – банкрутство великих підприємств з традиційних галузь виробництва та інтеграція вимагала від уряду рішучих дій для створення засад економічного зростання. Ми зупинимось на прикладі Чехії.

На початку 90-х років минулого століття в Чеській Республіці були сформовані напрями інвестиційної політики і створені основні інституційні та законодавчі засади для її поступового впровадження. Спочатку було визначено пріоритетні сфери та галузі, до яких віднесено: біотехнології, автомобільна, аерокосмічна, фармацевтика, медичні приклади, електроніка та мікроелектроніка, ІТ та розробка програмного забезпечення і також центри надання спільних послуг. Визначення цих галузей пов'язано було із забезпечення конкурентних переваг країни на світовому ринку та максимального використання існуючого освітнього та наукового потенціалу. В 1992 році була створена організація «Чехінвест» яка функціонувала при Міністерстві промисловості та торгівлі Головнім завданням якої стало сприяння надходження прямих іноземних інвестицій, розвиток підприємств та покращення підприємницького середовища. [6]

«Чехінвест» відкрив свої представництва практично в кожному куточку світу а саме в Сполучених Штатах Америки – в Силіконовій Долині та Чикаго, в Азії – в Гон-Конзі та Якогамі, в Європі – в Лондоні, Парижі, Брюсселі, Кельні та Мюнхені для максимально ефективно роботи з іноземними інвесторами. Протягом своєї діяльності «Чехінвест» завершило успішно 610 інвестиційних

проектів на суму 15 млрд. доларів США та було створено більш ніж 120 тис. робочих місць. В малих та середніх містечках Чехії розмістили свої підприємства високотехнологічні та всесвітньо відомі компанії Toyota, Peugeot, Citroen, Panasonic, Siemens, Daikin Industries. Вони стали запорукою не лише економічного, але й соціального, наукового й інноваційного розвитку всього регіону.[6]

Дивлячись на досвід Чеської Республіки, в Україні також можна створити організацію, яка б проводила переговори на міжнародному рівні з приводу розміщення в Україні підприємств та співпраця з місцевими громадами по підготовці відповідних фахівців.

Важливо відмітити, що в Україні створено певні організаційно-правові передумови для залучення та ефективного використання іноземних інвестицій. А у 2005 р. в Україні було створено Державне агентство України з інвестицій та інновацій.

Виконання поставлених завдань є недостатньо для того, щоб інвестиційний клімат став сприятливий, адже регулювання іноземної інвестиційної діяльності в країні має досить нестабільний характер. Одним із оптимальних результатів є створення організації яка на міжнародному рівні вела переговори з потенційними інвесторами.

3.2 Шляхи і напрямки покращення інвестиційного клімату в Україні

На активність інвестиційної діяльності в країні впливає її інвестиційний клімат, інвестиційна привабливість.

Отже, визначимо, що являє собою інвестиційний клімат.

Інвестиційний клімат — це сукупність політичних, соціально-економічних, фінансових, соціально-культурних, організаційно-правових і географічних факторів, які притаманні певній країні і визначають її привабливість для іноземного інвестора [2, 98].

Для формування привабливого інвестиційного клімату України необхідно вирішити низку першочергових питань, а саме:

- зменшення або звільнення від сплати податку на додану вартість при продажу товарів чи послуг, які відповідають сучасним технологічним вимогам, якості і конкурентоздатності на період часу повного освоєння інвестиційних коштів;
- підвищення якості законодавчої бази в частині державних гарантій використання вкладених інвестицій і посилення очікуваного прибутку;
- більш активне удосконалення фінансового механізму країни;
- удосконалення державної концепції і системи державного управління інвестиціями [1, 201].

Існування економічних передумов зростання інвестиційної активності має бути основою для визначення мети залучених інвестицій у різноманітні сфери економіки. Основними цілями має бути:

- перебудова промислового комплексу;
- сприяння досягненню сучасного технічного рівня розвитку на основі новітніх технологій;
- розвиток ресурсозберігаючих, наукоємних та екологічно чистих технологій;
- створення виробництв із використанням місцевих природних ресурсів;
- сприяння розвитку приватного сектору [1, 279].

Важливо виділити пріоритети в інвестиційному процесі, які забезпечили досягнення найвищої його ефективності. Це викликає потребу здійснення таких заходів:

- 1) звуження напрямів інвестування і запровадження проектів з урахуванням існуючого інноваційного потенціалу;
- 2) включення в інвестиційний процес як державних, так і приватних ресурсів;
- 3) залучення іноземних партнерів до запровадження інвестиційних проектів, пов'язаних із використанням інноваційного і промислового потенціалу;

4) створення нових організаційних форм інтеграції фінансового і промислового капіталу;

розробка і запровадження регіональних програм інвестування [9, 205]

Потрібно реформувати практично всі сфери економіки. В Україні є надзвичайно багато важливих напрямків, що потребують інвестування та особливого припливу іноземного капіталу.

ВИСНОВКИ

Інвестиційна діяльність –це організована певним чином діяльність, що проводиться умовах господарювання, що існує в країні, сутність її полягає в ціле направленому процесі пошуку потрібної кількості інвестиційних ресурсів, виборі конкретних об'єктів для їх вкладання, розробка та впровадження інвестиційної програми та забезпечення її ефективної реалізації для отримання прибутку або ж іншого позитивного результату [1, 200].

Аналізуючи динаміку реального інвестування в Україні можна сказати що в цілому інвестування вийшло на певний новий рівень. У 2013-2015 роках відбувся невеликий темп зростання, що дає надію на покращення економічної ситуації в країні. Проте економіка має потребу в удосконаленні правової бази та підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого клімату.

Аналіз особливостей фінансового інвестування показує, у структурі фінансового інвестування економіки України за останні час відбулися негативні зміни. Для того, щоб фондовий ринок зміг виконувати завдання, пов'язані з вирішенням проблем забезпечення економіки інвестиційними ресурсами основним завданням на сьогодні має бути мобілізація тимчасово вільних коштів населення й господарюючих суб'єктів через використання існуючих фінансових інструментів і перерозподіл цих коштів у сектори економіки, які потребують додаткового фінансування для подальшого розвитку.

Важливою складовою є введення прямих іноземних інвестицій. Щодо оцінки іноземного інвестування в Україні показує, то ми спостерігаємо дещо додатні прирости даних показників. Проте, сьогоднішня ситуація в Україні на рахунок прямих іноземних інвестицій є не втішна. Це зумовлено найперше відсутністю стратегії із залучення прямих іноземних інвестицій та події які відбуваються на Сході країни мають знаний вплив на величину інвестицій. До чинників, які не дають розвиватися інвестиційної діяльності в Україні належать: законодавча нестабільність, відсутність ефективної стратегії щодо залучення інвестицій, значний податковий та адміністративний тиск на об'єкти

підприємництва, неврегульованість питань захисту прав власності інвесторів та інші.

Досягнення стабільного економічного росту економіки України напряду залежить від покращення її інвестиційного клімату. Адже це безпосередньо буде сприяти механізму залучення іноземних інвестицій. Основою якого є економіко-організаційний блок, що базується на обґрунтованій стратегії залучення інвестицій з закордону, системі пільг в оподаткуванні. Розвиток певних сфер економічної діяльності забезпечить покращення економічного становища в Україні. Тому інвестиційна діяльність потребує негайного прийняття стимулюючих заходів, які б пришвидшили притік вітчизняного та іноземного капіталу в економіку України, який покращить розвиток пріоритетних сфер вітчизняної економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Базилевич В.Д., Базилевич К.С., Баластрик Л.О. Макроекономіка: Підручник / За редакцією Базилевича. – К.: Знання, 2007. – 703с.
2. Базилінська О.Я. Макроекономіка: Навчальний посібник. – 2-ге видання, виправлене. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 442с.
3. Бережна І.Ю. Поняття та роль інвестиційної діяльності та інвестиційного процесу на сучасному етапі економічного розвитку // Науковий вісник ЧДІЕУ. – 2011. - №1(9). – С.86-91.
4. Бортнікова Н., Бортніков О. Аналіз інвестиційної діяльності в Україні // Фінансовий ринок України. – 2009. - №11. – 35-38.
5. Захарін С. Фінансові інструменти активізації інвестиційної та інноваційної діяльності // Економіка України. – 2010. - №12. – С.48 - 58.
6. Козлюк О. Інвестиційна політика Європейських країн: досвід Чеської Республіки. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://otherreferats.allbest.ru>.
7. Куянова О.Ю. Основні напрями підвищення ефективності інвестиційної діяльності // Бюлетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2011. - №1(4). – С.218-221.
8. Ривак О.С. Інвестиційна діяльність в Україні // Студентський науковий вісник. – 2009. - №1. – С. 228-240.
9. Скірка Н.Я. Стимулювання інвестиційної діяльності як чинник чинник оптимізації структури економіки країни: теоретичні та практичні аспекти // Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. - № 18(6). – С.205-213.
10. <http://www.ukrstat.gov.ua>

ДОДАТОК А

Обсяг прямих іноземних інвестицій за останні 10 років. [10]

Рік	Прямі іноземні інвестиції в Україну	Абсолютний приріст	Темп зростання	Темп приросту
2004	6794,4	-	-	-
2005	9047,0	2252,6	1,33	0,33
2006	16890,0	7843,0	1,87	0,87
2007	21607,3	4717,3	1,28	0,28
2008	29542,7	7935,4	1,37	0,37
2009	35616,4	6073,7	1,21	0,21
2010	40053,0	4436,6	1,12	0,12
2011	44806,0	4753,0	1,12	0,12
2012	50333,9	5527,9	1,12	0,12
2013	55296,8	4962,9	1,10	0,10
2014	58156,9	2860,1	1,05	0,05

ДОДАТОК Б

Порівняння обсягів іноземних інвестицій з найбільших країн-інвесторів. [10]

